

KDYŽ 1/2 ROZHODNOUT - TAK S ROZUMEM

Stáda, 13. června 2007

Milá Danielo, delší dobu trápí problém kolem nevěry mého partnera, se kterým jsme 2 roky a zjistila jsem, už téměř více jak půl roku se schází s vdanou paní. Musím podotknout, že nejsme manželé, pouze spolu žijeme, každá své děti z předchozích manželství. Nevím, jak se mám chovat, vím přesně, kdy mi láse a jsou spolu, nebere atd.

Je hodná, asová, vytišený, takže není problém vymyslet si prac. schůzky, atd. Moc mi tím ubližuje, je pro mě těžší přetvářovat - vlastně to ani neumím.

Je hodná, asová, vytišený, takže není problém vymyslet si prac. schůzky, atd. Moc mě tím ubližuje, je pro mě těžší přetvářovat - vlastně to ani neumím. Měla jsem pocit, že žijeme v pohodovém vztahu, nehádali jsme se, máme i dost společných koníčků, hodná, asu jsme trávili společně.. Snažila jsem se s ním na toto téma promluvit, ale okamžitě se vyvrátil, opřel lhaním.

Ztratila jsem v něm veškerou důvěru a uvažovala o odchodu, v podstatě nás nepojí žádné manželství, děti, atd. Ale uvádám si, že přijdou o člověka, kterého miluji a měla jsem pocit, že spolu prožijeme kus života. Je nám přes 40. Snažila jsem se mu být vždy oporou, vytvářet mu zázemí. On se ke mě stále chová, jako by se nic nestalo, dokonce mi tvrdí, že jeho vztah ke mě je stále stejný, ale bohužel z mé strany to začalo vážnou i v sexu. Nedokážu s přetvářovat, že je vskok. Nechápu, proč je se mnou, co ho ke mě váže. Dokázala bych po jedné na rovinu, i když by to bylo pro mě bolestivé, ale mám pocit, že nejsem schopna to všechno ustát. Chtěla jsem tomu všem dát čas, ale hrozí, že mě to ničí psychicky i fyzicky. Pro mě je totiž důvěra jako taková hodná důležitá;

(napsala jsem Evě, trochu poradila... Zatím vás nechci ovlivňovat tím, co jsem jí napsala, ale napíšu extra. Přemlouvám, že má rada byla na téma "moudřejší vyhrává"; Jd@niela)

Prožili jsme společně s mým partnerem pohodový víkend. Po krizi kterou jsem měla minulý víkend, a která trvá již dva měsíce, jsem nejprve neměla chuť kam jet. Nakonec jsem se přemohla a byla jsem moc ráda (golf, kola, koupání). Byla jsem si vědoma, že by se mohla mezi námi narůstat komunikace, která je pro vztah tak důležitá. Dalo mi to moc a já se rozhodla dál "bojovat", i přesto, že to nebude jednoduché. Uvědomila jsem si, že svého partnera mám opravdu moc ráda a nechci ho ztratit. Víím sice, že jeho další vztah stále trvá. Ale sama pro sebe jsem se rozhodla, že s ním chci být i nadále.

Mám pravdu v tom, že v mém věku není jednoduché někoho potkat (mám na mysli na trvalý vztah). Začala jsem přemýšlet o dalších aktivitách, abychom byli šťastji spolu. Přítel totiž je aktivní sportuje a zároveň trénuje mládež - je to asová dost náročné a vyžaduje to i z mé strany hodně tolerance. Jinak společně hrajeme golf a mě to moc baví, i když je stále co nového se učit. Těch ostatních sportovních aktivit i pro zimní období máme dost. A hlavně jsem si uvědomila, že jsme naladěni na "stejnou vlnu".

Také jsem přemýšlela o tom, že si tímto "vedlejšíkem" chce něco dokázat. Přitom si myslím, že i sexuální stránce mezi námi bylo všechno v pořádku. Chci a musím v sobě sebrat veškeré síly, abych to všechno zvládla. Myslím si o sobě, že jsem jinak pohodová ženská, která nemá ráda a nevyhledává konflikty. Jsem člověk, který se jinak nezabývá zbytečnými a neplýtvá nad nimi energií a časem, snažím se být hodně komunikativní a přátelská, mám ráda kolem sebe lidi. Ale to už jsem začala úplně jinak a nechci, aby to vyznělo jako sebechvála;

Přesto budu ráda, když mi vy, které jste na podobného prožili, nebo prožíváte, poradíte, Eva